HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a opta extinsă)

23 septembrie 2020*

„Uniunea economică și monetară – Uniunea bancară – Mecanismul unic de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții (MUR) – Fondul unic de rezoluție (FUR) – Decizia SRB privind calculul contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2017 – Acțiune în anulare – Afectare directă și individuală – Admisibilitate – Norme fundamentale de procedură – Autentificarea deciziei – Obligația de motivare – Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă – Excepție de nelegalitate – Limitarea în timp a efectelor hotărârii”

În cauza T-411/17,

Landesbank Baden-Württemberg, cu sediul în Stuttgart (Germania), reprezentată de H. Berger și K. Rübsamen, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comitetului unic de rezoluție (SRB), reprezentat de A. Martin-Ehlers, S. Raes, T. Van Dyck și A. Kopp, avocați,

pârât,

susținut de

Comisia Europeană, reprezentată de A. Steiblytė și K.-P. Wojcik, în calitate de agenți,

intervenientă,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea deciziei SRB din sesiunea sa executivă din 11 aprilie 2017 privind calculul contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2017 la Fondul unic de rezoluție (SRB/ES/SRF/2017/05), în ceea ce o privește pe reclamantă,

TRIBUNALUL (Camera a opta extinsă),

compus din domnul A. M. Collins, președinte, doamna M. Kancheva și domnii R. Barents, J. Passer (raportor) și G. De Baere, judecători,

grefier: doamna S. Bukšek Tomac, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 12 decembrie 2019,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: germana.

Hotărâre

Cadrul juridic

1 Prezenta cauză se înscrie în cadrul celui de al doilea pilon al uniunii bancare, referitor la mecanismul unic de rezoluție (MUR), instituit prin Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1). Instituirea MUR are drept scop consolidarea integrării cadrului de rezoluție în statele membre ale zonei euro și în statele membre din afara zonei euro care aleg să participe la mecanismul unic de supraveghere (MUS) (denumite în continuare „statele membre participante”).

2 Mai precis, această cauză privește Fondul unic de rezoluție (FUR) instituit prin articolul 67 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014. FUR este finanțat din contribuțiile instituțiilor percepute la nivel național, în special sub forma unor contribuții *ex ante*, în aplicarea articolului 67 alineatul (4) din același regulament. Potrivit articolului 3 alineatul (1) punctul 13 din regulamentul menționat, noțiunea de instituție vizează o instituție de credit sau o întreprindere de investiții care face obiectul supravegherii consolidate în conformitate cu articolul 2 litera (c) din același regulament. Contribuțiile sunt transferate la nivelul Uniunii Europene în conformitate cu Acordul interguvernamental privind transferul și mutualizarea contribuțiilor la FUR, semnat la Bruxelles la 21 mai 2014.

3 Articolul 70 din Regulamentul nr. 806/2014, intitulat „Contribuții *ex ante*”, prevede:

„(1) Contribuția individuală a fiecărei instituții se percepe cel puțin anual și se calculează proporțional cu cuantumul total al pasivelor sale, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, raportată la pasivele agregate ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul tuturor statelor membre participante, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate.

(2) Comitetul calculează în fiecare an, după consultarea BCE sau a autorității naționale competente și în strânsă cooperare cu autoritățile naționale de rezoluție, contribuțiile individuale, pentru a se asigura că contribuțiile datorate de toate instituțiile autorizate de pe teritoriul tuturor statelor membre participante nu depășesc 12,5 % din nivelul-țintă.

În fiecare an, calculul contribuțiilor pentru instituțiile individuale se bazează pe:

(a) o contribuție forfetară, proporțională cu cuantumul pasivelor unei instituții, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, raportată la pasivele totale, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul statelor membre participante și

(b) o contribuție ajustată la risc, bazată pe criteriile prevăzute la articolul 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE, ținând cont de principiul proporționalității, fără a crea distorsiuni între structurile din sectoarele bancare ale statelor membre.

Raportul dintre contribuția forfetară și contribuțiile ajustate la risc ține seama de o distribuție echilibrată a contribuțiilor între diferitele tipuri de bănci.

În orice situație, cuantumul agregat al contribuțiilor individuale ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul tuturor statelor membre participante, calculate conform literelor (a) și (b), nu depășește anual un procent de 12,5 % din nivelul-țintă.

[…]

(6) Se aplică actele delegate în care se detaliază noțiunea de ajustare a contribuțiilor la profilul de risc al instituțiilor, adoptate de Comisie în temeiul articolului 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE.

(7) Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei, adoptă, în cadrul actelor delegate menționate la alineatul (6), acte de punere în aplicare pentru a stabili condițiile de punere în aplicare a alineatelor (1), (2) și (3) și în special în ceea ce privește:

(a) aplicarea metodologiei pentru calcularea contribuțiilor individuale;

(b) modalitățile practice de alocare către instituții a factorilor de risc specificați în actul delegat."

4 Regulamentul nr. 806/2014 a fost completat, în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* menționate, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/81 al Consiliului din 19 decembrie 2014 de stabilire a condițiilor uniforme de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la Fondul unic de rezoluție (JO 2015, L 15, p. 1).

5 Pe de altă parte, Regulamentul nr. 806/2014 și Regulamentul de punere în aplicare 2015/81 fac trimitere la anumite dispoziții conținute în alte două acte:

– pe de o parte, Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190);

– pe de altă parte, Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO 2015, L 11, p. 44).

6 Comitetul unic de rezoluție (SRB) a fost instituit ca agenție a Uniunii (articolul 42 din Regulamentul nr. 806/2014). Acesta cuprinde printre altele o sesiune plenară și o sesiune executivă [articolul 43 alineatul (5) din Regulamentul nr. 806/2014]. În cadrul sesiunii sale executive, SRB ia toate deciziile în vederea punerii în aplicare a Regulamentului nr. 806/2014, cu excepția cazului în care regulamentul menționat conține dispoziții contrare [articolul 54 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 806/2014].

Istoricul cauzei

7 Reclamanta, Landesbank Baden-Württemberg, este o instituție de credit cu sediul în Germania. Aceasta face parte dintr-un sistem instituțional de protecție (denumit în continuare „SIP") al Sparkassen-Finanzgruppe (grupul financiar al caselor de economii, Germania).

8 La 26 ianuarie 2017, reclamanta a transmis autorității germane de rezoluție, Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung (Oficiul Federal pentru Stabilizarea Piețelor Financiare, Germania; denumit în continuare „FMSA"), declarația sa privind contribuția *ex ante* pentru anul 2017.

9 Prin decizia din 11 aprilie 2017 privind calculul contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2017 la FUR (SRB/ES/SRF/2017/05) (denumită în continuare „decizia atacată"), SRB, în sesiunea sa executivă, a decis, în temeiul articolului 54 alineatul (1) litera (b) și al articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014, cuantumul contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2017 pentru fiecare instituție, printre care se numără și reclamanta.

10 Prin avizul de percepere din 21 aprilie 2017, primit la 24 aprilie 2017, FMSA a informat reclamanta că SRB a stabilit contribuția sa *ex ante* pentru anul 2017 la FUR și i-a indicat suma de plată în favoarea Restrukturierungsfonds (Fondul de restructurare, Germania) (denumit în continuare „avizul de percepere"). FMSA a anexat două documente la avizul de percepere, și anume o versiune germană a textului deciziei atacate, fără anexa pe care o menționează acest text, și un document intitulat „Detalierea calculului (ajustat la risc): Contribuții *ex ante* la [FUR] pentru anul 2017" (denumit în continuare „documentul intitulat «Detalierea calculului»").

Procedura și concluziile părților

11 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 30 iunie 2017, reclamanta a introdus prezenta acțiune.

12 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 29 septembrie 2017, Comisia Europeană a formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor SRB.

13 Prin Decizia din 13 noiembrie 2017, președintele Camerei a opta a Tribunalului (vechea compunere) a admis cererea de intervenție formulată de Comisie.

14 La propunerea Camerei a opta a Tribunalului (vechea compunere), Tribunalul a decis, în temeiul articolului 28 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, să trimită cauza în fața unui complet de judecată extins.

15 Printr-o măsură de organizare a procedurii, adoptată la 12 februarie 2019 în temeiul articolului 89 din Regulamentul de procedură, în primul rând, Tribunalul a invitat SRB să prezinte, pe de o parte, copia integrală a originalului deciziei atacate, inclusiv anexa la aceasta, și, pe de altă parte, ansamblul deciziilor intermediare adoptate de acesta care stau la baza calculului contribuției *ex ante* pentru anul 2017. În al doilea rând, Tribunalul a invitat SRB să descrie procedura de adoptare a deciziei atacate, prin furnizarea documentelor justificative. În al treilea rând, SRB a fost invitat să precizeze, în ceea ce privește datele din tabelul referitor la intervalele pentru multiplicatorul de ajustare în funcție de profilul de risc și publicat pe site-ul său internet, menționate la punctul 154 din memoriul în apărare și la punctul 102 din duplică, data primei publicări a acestor date. În al patrulea rând, SRB a fost invitat să indice valorile multiplicatorului pentru indicatorul SIP și pe cele ale multiplicatorului de ajustare în funcție de profilul de risc aplicate, în cadrul deciziei atacate, în cazul celorlalte instituții menționate în anexa A.12 la cererea introductivă.

16 Prin înscrisul din 20 martie 2019, SRB a răspuns la această măsură de organizare a procedurii. În ceea ce privește cererea de prezentare de documente, acesta a arătat în esență că nu poate prezenta documentele din motive de confidențialitate. Pentru acest motiv, el a solicitat Tribunalului să adopte o măsură de cercetare judecătorească.

17 Prin Ordonanța din 10 aprilie 2019, Tribunalul a dispus ca SRB, în temeiul, pe de o parte, al articolului 24 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și, pe de altă parte, al articolului 91 litera (b), al articolului 92 alineatul (3), precum și al articolului 103 din Regulamentul de procedură, să prezinte, în versiunile neconfidențiale și confidențiale, copiile integrale ale originalului deciziei atacate, inclusiv anexa la aceasta, ale tuturor deciziilor intermediare adoptate de acesta care se află la baza calculului contribuției *ex ante* pentru anul 2017, ale tuturor documentelor justificative referitoare la procedura de adoptare a deciziei atacate și valorile multiplicatorilor menționați la punctul 15 de mai sus.

18 Prin scrisoarea din 3 mai 2019, SRB a răspuns la Ordonanța din 10 aprilie 2019. În ceea ce privește decizia atacată, SRB a explicat că anexa la aceasta a fost adoptată în format XLSX. Totuși, documentul prezentat în fața Tribunalului era în format PDF. În ceea ce privește deciziile intermediare, SRB a

prezentat, pe de o parte, decizii referitoare la calculul contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2016 și, pe de altă parte, proiecte de decizii și note de sinteză („cover notes”). În sfârșit, SRB a oferit anumite indicații cu privire la valorile multiplicatorilor menționați la punctul 15 de mai sus.

19 Pentru a permite SRB să completeze răspunsul menționat la punctul 18 de mai sus, Tribunalul a adoptat, la 9 septembrie 2019, o a doua ordonanță privind măsuri de cercetare judecătorească.

20 Prin înscrisul din 26 septembrie 2019, SRB a răspuns la Ordonanța din 9 septembrie 2019 și a prezentat, pe de o parte, o copie, în format PDF, a textului deciziei atacate și, în ceea ce privește anexa la aceasta, un stick USB care conține, în versiuni neconfidențiale și confidențiale, un fișier în format XLSX. Pe de altă parte, SRB a prezentat, în versiuni neconfidențiale și confidențiale, 11 documente care descriu procedura de aprobare în sesiune executivă a proiectelor de decizii cuprinse în notele de sinteză menționate la punctul 18 de mai sus sau anexate la acestea. În sfârșit, SRB a prezentat un tabel anonimizat al valorilor multiplicatorilor menționați la punctul 15 de mai sus.

21 Prin Ordonanța din 10 octombrie 2019, în urma examinării prevăzute la articolul 103 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, Tribunalul a retras din dosar toate documentele prezentate de SRB în versiune confidențială ca răspuns la ordonanțele privind măsuri de cercetare judecătorească din 10 aprilie și din 9 septembrie 2019 și a considerat că versiunile neconfidențiale ale notelor de sinteză menționate la punctul 18 de mai sus cuprindeau pasaje ocultate care erau în același timp relevante pentru litigiu și neconfidențiale. În consecință, acesta a dispus depunerea de către SRB a unor noi versiuni neconfidențiale ale notelor menționate.

22 Prin înscrisul din 18 octombrie 2019, SRB s-a conformat acestei ordonanțe.

23 Prin scrisorile din 6 noiembrie 2019, reclamanta și Comisia au depus observații cu privire la răspunsurile SRB la măsura de organizare a procedurii din 12 februarie 2019, la Ordonanțele privind măsuri de cercetare judecătorească din 10 aprilie și din 9 septembrie 2019 și la Ordonanța din 10 octombrie 2019.

24 Reclamanta solicită în esență Tribunalului:

– anularea deciziei atacate în măsura în care aceasta o privește;

– obligarea SRB la plata cheltuielilor de judecată.

25 SRB solicită în esență Tribunalului:

– respingerea acțiunii ca inadmisibilă sau ca nefondată;

– în subsidiar, în ipoteza în care Tribunalul ar decide să anuleze decizia atacată, amânarea efectelor anulării la șase luni după ce hotărârea a rămas definitivă;

– obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

26 Comisia nu a depus memoriul în intervenție în termenul stabilit.

În drept

Cu privire la admisibilitate

27 În memoriile sale, SRB a contestat în esență calitatea procesuală activă a reclamantei pentru introducerea unei acțiuni în anularea deciziei atacate, susținând că nu era vizată în mod direct și individual de aceasta și că numai avizul de percepere putea avea un efect asupra situației sale.

28 Trebuie să se constate că, în Hotărârea din 3 decembrie 2019, Iccrea Banca (C-414/18, EU:C:2019:1036, punctul 65), Curtea a statuat în esență că, deși destinatarii deciziilor SRB privind calculul contribuțiilor *ex ante* la FUR sunt, conform articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81, autoritățile naționale de rezoluție (denumite în continuare „ANR”), instituțiile debitoare ale acestor contribuții sunt, fără nicio îndoială, vizate în mod direct și individual de aceste decizii.

29 Rezultă că reclamanta are calitate procesuală activă pentru introducerea unei acțiuni în anularea deciziei atacate, ceea ce SRB a recunoscut în ședință și s-a consemnat în procesul-verbal de ședință.

30 În ceea ce privește argumentul SRB potrivit căruia acțiunea ar fi „îndreptată în mod direct […] împotriva regulamentelor și a directivelor care privesc sistemul de calcul al contribuțiilor *ex ante*” și ar trebui, pentru acest motiv, să fie respinsă ca inadmisibilă, trebuie să se arate că prezenta acțiune vizează numai anularea deciziei atacate. Regulamentul delegat 2015/63 nu face obiectul unei cereri de anulare, ci constituie actul cu aplicabilitate generală împotriva căruia reclamanta ridică o excepție de nelegalitate.

31 În această privință, trebuie să se adauge că, potrivit articolului 277 TFUE, sub rezerva expirării termenului prevăzut la articolul 263 al șaselea paragraf TFUE, în cazul unui litigiu privind un act cu caracter general adoptat de o instituție, un organ, un oficiu sau o agenție a Uniunii, orice parte se poate prevala de motivele de drept prevăzute la articolul 263 al doilea paragraf TFUE pentru a invoca în fața instanțelor Uniunii inaplicabilitatea respectivului act.

32 În consecință, în măsura în care prezenta acțiune este îndreptată împotriva unei decizii a SRB, adoptată în temeiul unui act cu caracter general adoptat de o instituție a Uniunii, această acțiune nu poate fi considerată inadmisibilă, în totalitate sau în parte, ca urmare a simplului fapt că, în cadrul acțiunii menționate, reclamanta invocă inaplicabilitatea acestui act în temeiul articolului 277 TFUE.

33 Pe de altă parte, în măsura în care, potrivit unei jurisprudențe constante, actul general a cărui nelegalitate se invocă trebuie să fie aplicabil, direct sau indirect, în speța care face obiectul acțiunii și trebuie să existe o legătură juridică directă între decizia individuală atacată și actul general în cauză (a se vedea Hotărârea din 17 februarie 2017, Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul, T-14/14 și T-87/14, EU:T:2017:102, punctul 55 și jurisprudența citată), este suficient să se arate că decizia atacată citează Regulamentul delegat 2015/63 – a cărui nelegalitate este invocată de reclamantă în ceea ce privește articolele 4-7 și 9, precum și anexa I la acesta (a se vedea punctul 35 de mai jos) – drept unul dintre temeiurile sale juridice. În plus, reiese din dosar că contribuția *ex ante* a reclamantei pentru anul 2017 a fost calculată potrivit metodei denumite „ajustat la risc”, așadar tocmai în temeiul dispozițiilor Regulamentului delegat 2015/63 citate anterior.

34 Din considerațiile care precedă rezultă că prezenta acțiune este admisibilă atât în ceea ce privește cererea de anulare a deciziei atacate, cât și în ceea ce privește excepția de nelegalitate invocată de reclamantă.

Cu privire la fond

35 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive, întemeiate:

– primul, pe încălcarea articolului 296 al doilea paragraf TFUE și a articolului 41 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) din cauza motivării insuficiente a deciziei atacate;

– al doilea, pe încălcarea articolului 41 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) din cartă, pentru motivul că reclamanta nu a fost ascultată;

– al treilea, pe încălcarea articolului 47 primul paragraf din cartă ca urmare a imposibilității de a controla decizia atacată;

– al patrulea, pe încălcarea articolului 103 alineatul (7) litera (h) din Directiva 2014/59, a articolului 113 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO 2013, L 176, p. 1), a articolului 6 alineatul (5) prima teză din Regulamentul delegat 2015/63, a articolelor 16 și 20 din cartă, precum și a principiului proporționalității, ca urmare a aplicării multiplicatorului pentru indicatorul SIP;

– al cincilea, pe încălcarea articolului 16 din cartă și a principiului proporționalității, ca urmare a aplicării multiplicatorului de ajustare în funcție de profilul de risc;

– al șaselea, pe o nelegalitate a articolelor 4-7 și 9 din Regulamentul delegat 2015/63, precum și a anexei I la acest regulament.

36 Trebuie analizat mai întâi motivul de ordine publică întemeiat pe încălcarea normelor fundamentale de procedură pe care instanța Uniunii este obligată să îl invoce din oficiu (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 aprilie 1998, Comisia/Sytraval și Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, punctul 67, Hotărârea din 30 martie 2000, VBA/Florimex și alții, C-265/97 P, EU:C:2000:170, punctul 114, Hotărârea din 6 martie 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale și Land Nordrhein-Westfalen/Comisia, T-228/99 și T-233/99, EU:T:2003:57, punctul 143, și Hotărârea din 28 noiembrie 2019, Banco Cooperativo Español/SRB, T-323/16, EU:T:2019:822, punctul 70 și jurisprudența citată).

37 Încălcarea normelor fundamentale de procedură include printre altele lipsa autentificării actului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 iunie 1994, Comisia/BASF și alții, C-137/92 P, EU:C:1994:247, punctele 75 și 76, și Hotărârea din 6 aprilie 2000, Comisia/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punctele 40 și 41) și lipsa ori insuficiența motivării (a se vedea Hotărârea din 15 iunie 2017, Spania/Comisia, C-279/16 P, nepublicată, EU:C:2017:461, punctul 22 și jurisprudența citată), această din urmă problemă făcând obiectul primului motiv de anulare, care trebuie examinat împreună cu al treilea și cu al șaselea motiv.

Cu privire la autentificarea deciziei atacate

38 Trebuie amintit că, întrucât elementul intelectual și elementul formal constituie un tot indisociabil, întocmirea în formă scrisă a actului este expresia necesară a voinței autorității care îl adoptă (Hotărârea din 15 iunie 1994, Comisia/BASF și alții, C-137/92 P, EU:C:1994:247, punctul 70, și Hotărârea din 6 aprilie 2000, Comisia/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punctul 38, și Hotărârea din 28 noiembrie 2019, Banco Cooperativo Español/SRB, T-323/16, EU:T:2019:822, punctul 74).

39 Autentificarea actului are drept scop asigurarea securității juridice prin fixarea textului adoptat de autorul actului și constituie o normă fundamentală de procedură (Hotărârea din 15 iunie 1994, Comisia/BASF și alții, C-137/92 P, EU:C:1994:247, punctele 75 și 76, Hotărârea din 6 aprilie 2000, Comisia/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punctele 40 și 41, și Hotărârea din 28 noiembrie 2019, Banco Cooperativo Español/SRB, T-323/16, EU:T:2019:822, punctul 75).

40 S-a statuat de asemenea deja că încălcarea unei norme fundamentale de procedură este constituită din simpla lipsă a autentificării actului, fără a fi necesar să se stabilească, în plus, că actul este afectat de un alt viciu sau că lipsa autentificării a cauzat un prejudiciu celui care o invocă (Hotărârea din 6 aprilie 2000, Comisia/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punctul 42, și Hotărârea din 28 noiembrie 2019, Banco Cooperativo Español/SRB, T-323/16, EU:T:2019:822, punctul 76).

41 Controlul respectării formalității autentificării și, astfel, al caracterului cert al actului reprezintă o condiție prealabilă oricărui alt control precum cel al competenței autorului actului, al respectării principiului colegialității sau al respectării obligației de motivare a actelor (Hotărârea din 6 aprilie 2000, Comisia/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punctul 46, și Hotărârea din 28 noiembrie 2019, Banco Cooperativo Español/SRB, T-323/16, EU:T:2019:822, punctul 77).

42 Dacă instanța Uniunii constată, la examinarea actului prezentat în fața sa, că acesta nu a fost autentificat în mod legal, îi revine sarcina de a invoca din oficiu motivul întemeiat pe încălcarea unei norme fundamentale de procedură constând în lipsa autentificării corespunzătoare și de a anula, în consecință, actul afectat de un astfel de viciu (Hotărârea din 6 aprilie 2000, Comisia/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punctul 51, și Hotărârea din 28 noiembrie 2019, Banco Cooperativo Español/SRB, T-323/16, EU:T:2019:822, punctul 78).

43 În această privință, nu are importanță aspectul că lipsa autentificării nu a cauzat niciun prejudiciu uneia dintre părțile din litigiu. Astfel, autentificarea actelor este o normă fundamentală de procedură în sensul articolului 263 TFUE, esențială pentru securitatea juridică, a cărei încălcare determină anularea actului viciat, fără a fi necesar să se stabilească existența unui astfel de prejudiciu (Hotărârea din 6 aprilie 2000, Comisia/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punctul 52, și Hotărârea din 28 noiembrie 2019, Banco Cooperativo Español/SRB, T-323/16, EU:T:2019:822, punctul 79; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 8 septembrie 2016, Goldfish și alții/Comisia, T-54/14, EU:T:2016:455, punctul 47).

44 În speță, în răspunsul său la măsura de organizare a procedurii adoptată la 12 februarie 2019, SRB arată că decizia atacată a fost adoptată prin procedură scrisă, în conformitate cu articolul 7 alineatul (5) și cu articolul 9 din Regulamentul de procedură al SRB în cadrul sesiunii executive, astfel cum au fost adoptate prin decizia SRB în sesiunea plenară din 29 aprilie 2015 (SRB/PS/2015/8), lansată prin trimiterea, prin e-mail, către membrii sesiunii executive a SRB a unor documente care să cuprindă printre altele un document în format DOC care corespunde proiectului de text al deciziei atacate și un document în format XLSX care corespunde proiectului de anexă la care se referă textul deciziei atacate.

45 În această privință, din răspunsul SRB la Ordonanța din 10 aprilie 2019 rezultă că, la 11 aprilie 2017, în urma aprobării, tot prin e-mailuri, a celor două documente menționate la punctul 44 de mai sus, astfel cum au fost modificate în cursul procedurii, de către toți membrii sesiunii executive, secretariatul SRB a imprimat documentul în format DOC (textul deciziei atacate, fără anexa sa), iar președinta SRB a semnat acest document, precum și foaia de parcurs referitoare la dosar. Versiunea semnată a documentului menționat ar fi păstrată în localurile SRB.

46 În răspunsul său la Ordonanța din 10 aprilie 2019, SRB a prezentat o copie a acestei versiuni semnate a textului deciziei atacate, precum și o copie a foii de parcurs menționate.

47 Cu toate acestea, trebuie să se constate că SRB nu a prezentat nicio dovadă a autentificării anexei la decizia atacată, anexă care este un document electronic în format XLSX care cuprinde cuantumurile contribuțiilor *ex ante* și constituie, așadar, un element esențial al acestei decizii.

48 Astfel, SRB nu a prezentat nicio versiune a anexei la decizia atacată care să conțină o semnătură electronică, în condițiile în care anexa menționată nu este nicidecum legată în mod indisociabil de textul deciziei atacate.

49 În ceea ce privește foaia de parcurs menționată la punctul 45 de mai sus, a cărei mențiune „Attachment(s): 2” [Document(e) anexat(e): 2] ar trebui să însemne în teorie că, la momentul semnării sale olografe de către președinta SRB, această fișă era însoțită de două documente anexate, și anume de textul deciziei atacate și de o versiune imprimată a anexei, trebuie să se constate că, în realitate, ea nu dovedește prezența a două documente anexate, pe care, de altfel, nici nu le identifică.

50 De altfel, SRB a indicat în ședință că nu a imprimat anexa care, după cum s-a arătat deja, este un document în format XLSX, și anume un document electronic. Prin urmare, semnătura sa nu putea fi decât electronică, iar acest document nu putea fi, așadar, anexat fizic la o foaie de parcurs întocmită pe suport de hârtie.

51 Or, SRB nu menționează o semnătură decât în ceea ce privește textul deciziei atacate. SRB nu dovedește că această anexă a fost semnată electronic de președinta SRB.

52 În ceea ce privește argumentul invocat de SRB în ședință potrivit căruia anexa ar fi fost disponibilă într-un sistem documentar denumit ARES (Advanced Records System) la momentul semnării foii de parcurs, trebuie să se constate că acesta este nou și, astfel, inadmisibil, precum și, în orice caz, nesusținut.

53 În această privință, trebuie să se observe că foaia de parcurs nu cuprinde niciun element care să dovedească această afirmație și cu atât mai puțin elemente care să permită stabilirea unei legături indisociabile între foaia menționată, semnată ograf de președinta SRB, și un document despre care se pretinde că este prezent în ARES, care ar corespunde anexei la decizia atacată, astfel cum a fost prezentată în fața Tribunalului.

54 În definitiv, semnătura olografă a unei foi de parcurs care menționează două documente anexate fără a le identifica și fără ca semnătura să le fie ulterior asociată în mod indisociabil, iar aceasta în condițiile în care în realitate nu exista decât un document atașat la foaia menționată, nu poate să însemne autentificarea unui alt document – anexa în format XLSX – despre care se pretinde că este prezent în ARES.

55 Din considerațiile care precedă rezultă că cerința autentificării deciziei atacate nu este îndeplinită.

56 Tribunalul consideră oportun, în interesul unei bune administrări a justiției, să se pronunțe și cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului reclamantei la protecție jurisdicțională efectivă, și cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe o excepție de nelegalitate a anumitor dispoziții din Regulamentul delegat 2015/63, aceste diferite motive fiind analizate împreună.

Cu privire la primul, al treilea și al șaselea motiv, analizate împreună, întemeiate pe încălcarea obligației de motivare, pe încălcarea dreptului la protecție jurisdicțională efectivă și, respectiv, pe o excepție de nelegalitate a Regulamentului delegat 2015/63

– *Argumentele părților*

57 Reclamanta arată că SRB a încălcat obligația de motivare și dreptul său la protecție jurisdicțională efectivă din cauza unei motivări insuficiente a deciziei atacate.

58 Aceasta susține că, potrivit jurisprudenței, o decizie prin care se impune plata unei taxe nu este motivată cu intensitatea necesară în vederea controlului jurisdicțional decât atunci când conține un decont exact și detaliat al elementelor creanței pentru care aceasta formează titlul executoriu.

59 În speță, cerințele de motivare ar fi, de altfel, ridicate ca urmare a complexității ajustării în funcție de profilul de risc, a importanței sarcinii financiare impuse și a marjei de apreciere de care ar dispune SRB.

60 Or, niciunul dintre documentele furnizate reclamantei în anexa la avizul de percepere nu ar conține indicațiile de care ar avea nevoie pentru a aprecia exactitatea calculului contribuției sale, iar aceasta atât în raport cu calculul contribuției anuale de bază, cât și în raport cu ajustarea acestei contribuții în funcție de profilul de risc.

61 Simpla reproducere a datelor care o privesc exclusiv pe reclamantă ar fi vădit insuficientă.

62 Reclamanta adaugă că SRB nu poate justifica nerespectarea obligației de motivare prin obligații de confidențialitate a datelor referitoare la celelalte instituții, care sunt indispensabile controlului calculului. Aceasta face trimitere la articolul 84 alineatul (3) din Directiva 2014/59 și la obligațiile de divulgare ale instituțiilor de credit prevăzute la articolul 431 și următoarele din Regulamentul nr. 575/2013.

63 SRB ar fi încălcat, așadar, obligația de motivare în mod substanțial și în mai multe privințe, ceea ce ar trebui să determine anularea deciziei atacate. Motivarea furnizată nu ar permite nici instituțiilor, nici FMSA să verifice și să controleze calculul contribuției. Chiar și Tribunalul s-ar afla în imposibilitatea de a controla decizia atacată și, în consecință, de a respecta el însuși obligația de motivare. Hotărârea pe care ar trebui să o pronunțe nu ar putea decât să încalce garanția dreptului la un proces echitabil consacrat la articolul 47 al doilea paragraf din cartă.

64 Potrivit reclamantei, încălcările obligației de motivare evidențiază posibilitatea unor lacune de fond care nu pot fi constatate tocmai în lipsa unei motivări complete.

65 Pentru aceleași motive, SRB ar fi încălcat de asemenea dreptul reclamantei la protecție jurisdicțională efectivă. Astfel, în lipsa unei motivări suficiente a deciziei atacate, Tribunalul nu ar putea să se asigure că aceasta se întemeiază pe o bază factuală suficient de solidă și nici măcar să aprecieze verosimilitatea abstractă a datelor și a valorilor, precum și a etapelor care stau la baza calculului contribuției în litigiu.

66 În sfârșit, reclamanta, invocând articolul 277 TFUE, susține că decizia atacată trebuie anulată și pentru motivul că înseși articolele 4-7 și 9 din Regulamentul delegat 2015/63, precum și anexa I la acesta încalcă principiul unei protecții jurisdicționale efective, întrucât creează un sistem complex de stabilire a contribuțiilor, care se caracterizează prin numeroase marje de apreciere, precum și printr-un caracter total opac și în cadrul aplicării căruia SRB nu ar fi în măsură să furnizeze o motivare verificabilă și controlabilă a sarcinii individuale impuse instituțiilor.

67 SRB, susținut în esență de Comisie, contestă aceste argumente.

68 Mai întâi, SRB afirmă că motivarea deciziei atacate este suficientă nu numai în privința ANR-urilor pentru a înțelege motivele calculului, ci și în general.

69 În continuare, SRB invocă mai multe elemente ale contextului, susceptibile, în opinia sa, să aibă un impact asupra conținutului obligației de motivare.

70 În primul rând, atât FMSA, cât și instituțiile ar fi fost implicate în procesul de calcul al contribuțiilor *ex ante*.

71 În al doilea rând, metodologia care trebuie aplicată pentru calculul contribuțiilor *ex ante* ar fi expusă în mod clar în reglementarea aplicabilă, în special la articolul 70 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 806/2014, precum și în secțiunea 2 și în anexa I la Regulamentul delegat 2015/63.

72 În al treilea rând, din jurisprudență ar reieși că o decizie care se încadrează într-o practică decizională constantă poate fi motivată în mod succint, în special prin raportare la această practică.

73 În plus, SRB arată că obligația de motivare în privința reclamantei – contrar celor pretinse de aceasta – nu are un asemenea conținut încât ar trebui să îi permită să evalueze cu precizie dacă calculele sunt sau nu sunt corecte. Aceasta s-ar deduce din jurisprudența referitoare la alte domenii ale dreptului Uniunii, în special cel al dreptului concurenței.

74 În acest context, SRB evidențiază faptul că contribuțiile *ex ante* a (aproximativ) 3 500 de instituții sunt legate între ele, în măsura în care suma tuturor contribuțiilor trebuie să corespundă nivelului-țintă anual, și că, în consecință, calculul contribuției reclamantei nu se întemeiază numai pe informațiile transmise de aceasta din urmă, ci și pe cele transmise de celelalte 3 500 de instituții și legate de particularitățile activității acestor instituții, de responsabilitățile și de riscurile lor, pe care SRB le-ar evalua, în cadrul deciziei atacate, sub forma unui clasament relativ al instituțiilor. Aceste informații sunt confidențiale. Obligația de motivare ar trebui, prin urmare, să fie pusă în balanță cu obligația de a proteja secretul profesional al tuturor instituțiilor în cauză, impusă SRB.

75 În plus, ar reieși din jurisprudență că întinderea obligației de motivare poate fi de asemenea restrânsă din cauza unor motive imperative care țin de securitatea Uniunii sau a statelor membre ale acesteia ori de modul de desfășurare a relațiilor lor internaționale.

76 În sfârșit, a împărtăși toate informațiile confidențiale ale tuturor instituțiilor din statele membre participante cu fiecare ANR ar depăși ceea ce s-ar impune prin articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81.

77 În consecință, nivelul de detaliere ales pentru motivarea deciziei atacate ar fi suficient.

78 În măsura în care reclamanta ar sugera că dreptul la protecție jurisdicțională efectivă impune ca Tribunalul să fie în măsură să recalculeze contribuția, SRB susține că această interpretare a controlului de legalitate este prea extensivă și nu corespunde jurisprudenței existente în materie. Astfel, dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă ar trebui evaluat în contextul echilibrului instituțional instituit prin Regulamentul nr. 806/2014 și prin Regulamentul de punere în aplicare 2015/81. SRB ar fi însărcinat cu calculul contribuțiilor *ex ante*. În consecință, rolul Tribunalului nu ar trebui să fie acela de a substitui prin decizia sa pe cea adoptată de SRB prin recalcularea contribuției. În prezenta cauză, Tribunalul ar fi în măsură să controleze legalitatea deciziei atacate luând în considerare cadrul juridic pertinent. În consecință, dreptul reclamantei la o protecție jurisdicțională efectivă nu ar fi încălcat.

79 În orice caz, Tribunalul ar putea, în cadrul controlului său, să solicite prezentarea unor informații sau a unor probe pertinente pentru un astfel de control, punând totodată în balanță respectarea confidențialității și nevoia de a garanta suficient dreptul la protecție jurisdicțională efectivă, și ar putea remedia astfel orice eventuală lipsă de informații care ar pune în pericol acest drept.

80 Pentru aceleași motive, excepția de nelegalitate invocată de reclamantă în privința dispozițiilor Regulamentului delegat 2015/63 ar fi neîntemeiată.

81 În orice caz, dat fiind că reclamanta nu ar furniza nicio probă referitoare la pretinsa săvârșire a unei erori în calculul contribuțiilor *ex ante* 2017, acest calcul ar rămâne în principiu valid. Prin urmare, ea nu ar avea niciun interes legitim în anularea deciziei atacate.

82 În răspunsul său la o întrebare adresată de Tribunal în ședință, SRB a precizat că nu poate fi avută în vedere în speță posibilitatea prevăzută la articolul 84 alineatul (3) din Directiva 2014/59, evocat de reclamantă (a se vedea punctul 62 de mai sus) și la articolul 88 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014 de a divulga informații confidențiale sub formă de rezumat sau în formă agregată, astfel încât instituțiile să nu poată fi identificate. Acesta ar fi furnizat reclamantei maximul de date permis de sistemul existent.

– *Aprecierea Tribunalului*

83 Potrivit unei jurisprudențe constante, motivarea impusă la articolul 296 TFUE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul (a se vedea Hotărârea din 20 decembrie 2017, Comunidad Autónoma de Galicia și Retegal/Comisia, C-70/16 P, EU:C:2017:1002, punctul 59 și jurisprudența citată).

84 Cerința motivării trebuie apreciată în funcție de împrejurările cauzei, în special de conținutul actului, de natura motivelor invocate, precum și de interesul de a primi explicații pe care îl pot avea destinatarii actului sau alte persoane vizate în mod direct și individual de acestuia. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, în măsura în care problema dacă motivarea unui act respectă condițiile impuse de articolul 296 TFUE trebuie apreciată nu numai prin prisma modului său de redactare, ci și în funcție de contextul său, precum și de ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (a se vedea Hotărârea din 7 martie 2013, Acino/Comisia, T-539/10, nepublicată, EU:T:2013:110, punctul 124 și jurisprudența citată).

85 Pe de altă parte, motivarea unui act trebuie să fie logică și în special să nu prezinte contradicții interne care să împiedice înțelegerea adecvată a motivelor care au stat la baza adoptării acestui act (a se vedea Hotărârea din 15 iulie 2015, Pilkington Group/Comisia, T-462/12, EU:T:2015:508, punctul 21 și jurisprudența citată).

86 În plus, există o legătură strânsă între obligația de motivare și dreptul fundamental la protecție jurisdicțională efectivă (Concluziile avocatului general Kokott prezentate în cauza Housieaux, C-186/04, EU:C:2005:70, punctul 32).

87 Astfel, potrivit unei jurisprudențe constante, efectivitatea controlului jurisdicțional garantat la articolul 47 din cartă impune ca persoana interesată să poată cunoaște motivele pe care se întemeiază decizia contestată, atât pentru a permite destinatarilor măsurilor restrictive să își apere drepturile în cele mai bune condiții posibile și să decidă în deplină cunoștință de cauză dacă este util să sesizeze instanța competentă, cât și pentru a permite acesteia din urmă să își exercite pe deplin controlul legalității deciziei în cauză care îi revine în temeiul Tratatului FUE (a se vedea în acest sens Hotărârea

din 9 noiembrie 2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, punctul 40 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 13 martie 2019, AlzChem/Comisia, C-666/17 P, nepublicată, EU:C:2019:196, punctul 54 și jurisprudența citată).

88 Cu titlu introductiv, trebuie amintit faptul că, deși, în sistemul instituit prin Regulamentul nr. 806/2014 și prin Regulamentul de punere în aplicare 2015/81, deciziile de stabilire a contribuțiilor *ex ante* sunt notificate ANR-urilor, instituțiile debitoare ale acestor contribuții, printre care și reclamanta, sunt vizate în mod individual și direct de deciziile menționate (a se vedea punctul 28 de mai sus).

89 Prin urmare, interesul de a primi explicații pe care îl pot avea aceste instituții trebuie de asemenea avut în vedere atunci când este necesar să se aprecieze întinderea obligației de motivare a deciziilor în cauză (Hotărârea din 28 noiembrie 2019, Hypo Vorarlberg Bank/SRB, T-377/16, T-645/16 și T-809/16, EU:T:2019:823, punctul 176, și Hotărârea din 28 noiembrie 2019, Portigon/SRB, T-365/16, EU:T:2019:824, punctul 164).

90 Pe de altă parte, SRB este cel care calculează și stabilește contribuțiile *ex ante*. Deciziile sale privind calcularea acestor contribuții nu sunt adresate decât ANR-urilor [articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81], revenind ANR-urilor sarcina de a le comunica instituțiilor [articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81] și de a percepe contribuțiile de la instituții, pe baza deciziilor menționate [articolul 67 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014] (Hotărârea din 28 noiembrie 2019, Hypo Vorarlberg Bank/SRB, T-377/16, T-645/16 și T-809/16, EU:T:2019:823, punctul 204, și Hotărârea din 28 noiembrie 2019, Portigon/SRB, T-365/16, EU:T:2019:824, punctul 179).

91 Astfel, atunci când SRB acționează în temeiul articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014, el adoptă decizii cu caracter definitiv, care vizează, în mod individual și direct, instituțiile (Hotărârea din 28 noiembrie 2019, Hypo Vorarlberg Bank/SRB, T-377/16, T-645/16 și T-809/16, EU:T:2019:823, punctul 205, și Hotărârea din 28 noiembrie 2019, Portigon/SRB, T-365/16, EU:T:2019:824, punctul 180).

92 În consecință, SRB, autorul acestor decizii, are obligația să le motiveze. Această obligație nu poate fi delegată ANR-urilor, iar încălcarea ei nu poate fi remediată de către acestea fără încălcarea calității SRB de autor al acestor decizii și a responsabilității sale în acest sens și fără a genera – ținând seama de diversitatea ANR-urilor – un risc de inegalitate de tratament între instituții în ceea ce privește motivarea deciziilor SRB (Hotărârea din 28 noiembrie 2019, Hypo Vorarlberg Bank/SRB, T-377/16, T-645/16 și T-809/16, EU:T:2019:823, punctul 206, și Hotărârea din 28 noiembrie 2019, Portigon/SRB, T-365/16, EU:T:2019:824, punctul 181).

93 În speță, în ceea ce privește textul deciziei atacate, considerentele citează ca temeiuri juridice Regulamentul nr. 806/2014, Directiva 2014/59, Regulamentul de punere în aplicare 2015/81, Regulamentul delegat 2015/63 și acordul interguvernamental menționat la punctul 2 de mai sus și cuprind mai multe indicații referitoare la luarea în considerare a contribuțiilor *ex ante* percepute pentru anii 2015 și 2016. Urmează dispozitivul principal al deciziei atacate („[SRB în sesiunea sa executivă] aprobă cuantumurile contribuțiilor *ex ante* la [FUR] pentru anul 2017 astfel cum sunt menționate în anexă”) și 11 puncte care expun, în termeni generali, procedura de calcul al contribuțiilor *ex ante*. În sfârșit, punctul 12 precizează că „[decizia atacată] intră în vigoare la data adoptării sale”.

94 În ceea ce privește anexa la decizia atacată, astfel cum a fost prezentată de SRB în răspunsul său la Ordonanța din 9 septembrie 2019, aceasta cuprinde un tabel care indică, pentru fiecare instituție în cauză, statul membru participant în care este autorizată, tipul de metodă utilizată pentru calcularea părții „europene” a contribuției *ex ante* pentru anul 2017, cuantumul acestei contribuții și, în coloana

intitulată „Factor de ajustare pentru risc (EA)”, cuantumul multiplicatorului „european” de ajustare pentru risc [a se vedea articolul 9 din Regulamentul delegat 2015/63 și articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81], aplicat în cazul său.

95 Este cert că decizia atacată nu conține, în afara explicațiilor generale care figurează în textul său, aproape niciun element al calculului contribuției reclamantei. Astfel, această decizie nu furnizează decât tipul de metodologie și cuantumul multiplicatorului de ajustare în funcție de profilul de risc aplicate reclamantei pentru a calcula partea „europeană” a contribuției sale.

96 Trebuie adăugat că din articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81 reiese că partea din calculul contribuției operat de SRB cu trimitere la contextul european intră, pentru anul 2017, în proporție de numai 60 % în calculul acestei contribuții, în timp ce partea națională intră în proporție de 40 %.

97 În ceea ce privește documentul intitulat „Detalierea calculului” (a se vedea punctul 10 de mai sus), presupunând că emană efectiv de la SRB, astfel cum acesta din urmă a afirmat în ședință, trebuie să se constate că, deși indică, pe lângă elementele menționate la punctul 94 de mai sus, tipul de metodă pentru calcularea părții „naționale” din contribuție și cuantumul multiplicatorului „național” de ajustare în funcție de profilul de risc, precum și de alte elemente de calcul, el nu conține totuși niciun element suficient pentru a verifica exactitatea contribuției.

98 În special, acest document nu cuprinde niciun element de calcul propriu altor (aproximativ) 3 500 de instituții, deși, în special în temeiul articolelor 4-7 și 9 din Regulamentul delegat 2015/63, calculul contribuției reclamantei implică, pe de o parte, un procentaj din cuantumul pasivului său (cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate) raportat la pasivul total (cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate) al tuturor instituțiilor și, pe de altă parte, o evaluare a profilului său de risc în raport cu profilurile de risc ale celorlalte instituții potrivit indicatorilor prevăzuți.

99 Pentru a justifica lipsa acestor elemente, SRB arată în esență că elementele referitoare la celelalte instituții sunt confidențiale.

100 Tribunalul nu contestă natura confidențială a datelor celorlalte (aproximativ) 3 500 de instituții, ci arată că, în măsura în care se bazează în mod interdependent pe aceste date, calculul contribuției reclamantei se dovedește a fi în mod intrinsec opac.

101 Desigur, reclamanta poate examina metodologia de calcul al contribuției *ex ante*, astfel cum este definită în reglementare și expusă în textul deciziei atacate. Aceasta poate, dacă este cazul, să conteste anumite aspecte și punerea lor în aplicare în privința sa, precum, de exemplu, aprecierea de către SRB a datelor sale în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63.

102 În aceste condiții, dincolo de asemenea contestații specifice, întrucât contribuția reclamantei este calculată în mod interdependent și pe baze necomunicabile, metoda de calcul aduce atingere posibilității sale de a contesta în mod util decizia atacată.

103 Aceste considerații sunt confirmate în mod incident de SRB în cadrul răspunsului său la al patrulea și la al cincilea motiv. În cadrul acestor motive, reclamanta contestă elemente precise ale calculului contribuției sale, invocând în special pretinsul său profil de risc bun care ar reieși dintr-o comparație, efectuată de aceasta, a datelor sale financiare cu datele altor instituții. SRB înlătură această comparație pentru motivul că nu echivalează cu analiza exhaustivă realizată de acesta în conformitate cu reglementarea. Or, Tribunalul nu poate decât să constate, în ceea ce privește acest răspuns al SRB, că reclamanta se află tocmai în imposibilitatea de a avea acces la datele precise și exhaustive care i-ar permite să efectueze o astfel de analiză.

104 În plus, în măsura în care, în cadrul răspunsului său la al cincilea motiv, SRB insistă asupra faptului că cuantumurile multiplicatorului de ajustare în funcție de profilul de risc, aplicate în cazul reclamantei, „rămân în limitele prevăzute la articolul 9 alineatul (3) din [R]egulamentul delegat [2015/63], și anume între 0,8 și 1,5”, trebuie să se arate că această insistență nu răspunde preocupărilor reclamantei. Aceste preocupări nu privesc aspectul dacă multiplicatorul rămâne în limitele sus-menționate, ceea ce motivarea furnizată permite să se constate, ci pe cel dacă acest multiplicator nu conține o eroare în cadrul limitelor menționate, ținând seama de faptul că, potrivit celor indicate în documentul intitulat „Detalierea calculului”, intervalul prevăzut de dispoziția citată anterior reprezintă, în ceea ce privește cuantumul contribuției reclamantei, o diferență de [*confidențial*] [1].

105 În ceea ce privește tabelul publicat de SRB pe site-ul său internet și menționat de acesta și în răspunsul său la al cincilea motiv, el nu dovedește nimic în această privință. Tabelul menționat indică numărul de instituții cărora li s-au aplicat cuantumurile multiplicatorului de ajustare în funcție de profilul de risc în contextul zonei euro în intervalele 0,8-0,9, 0,9-1 etc., până la 1,4-1,5. Precum anexa la decizia atacată, acest tabel nu furnizează decât o informație parțială cu privire la calculul contribuției *ex ante*, întrucât nu privește decât multiplicatorul de ajustare în funcție de profilul de risc în contextul european. Acest tabel – publicat, de altfel, după introducerea prezentei acțiuni – nu permite verificarea exactității calculului multiplicatorului menționat în cazul reclamantei și, pe cale de consecință, a contribuției sale.

106 De altfel, SRB nu contestă că o instituție precum reclamanta nu poate ști cu exactitate de ce contribuția sa crește, scade sau stagnează de la un an la altul, întrucât aceste variații sau această stagnare rezultă dintr-o poziție relativă al cărei conținut îi este prin definiție necunoscut. Astfel, contribuția unei instituții va putea crește în timp ce propriul său profil de risc a scăzut și viceversa, fără a dispune de elemente justificative, în ceea ce privește elemente confidențiale.

107 Or, din articolul 296 TFUE rezultă că actele juridice trebuie să fie motivate, iar jurisprudența amintește că obligația de motivare se aplică oricărui act care poate face obiectul unei acțiuni în anulare (Hotărârea din 1 octombrie 2009, Comisia/Consiliul, C-370/07, EU:C:2009:590, punctul 42).

108 Pe de altă parte, reiese din jurisprudență că nemotivarea nu poate fi justificată prin obligația de a respecta secretul profesional. Obligația de a respecta secretele de afaceri nu poate fi interpretată atât de extins încât să golească cerința de motivare de conținutul său esențial (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 decembrie 2016, Club Hotel Loutraki și alții/Comisia, C-131/15 P, EU:C:2016:989, punctul 48 și jurisprudența citată).

109 În speță, motivarea furnizată reclamantei nu îi permite să verifice cuantumul contribuției sale, care constituie totuși elementul esențial al deciziei atacate în ceea ce o privește. Aceasta o plasează pe reclamantă într-o poziție în care nu este în măsură să știe dacă cuantumul menționat a fost calculat corect sau dacă trebuie să îl conteste în fața Tribunalului, fără a putea însă, după cum îi revine totuși în cadrul unei acțiuni în justiție, să identifice, în ceea ce privește cuantumul respectiv, elementele contestate din decizia atacată, să formuleze critici în această privință și să aducă probe care pot consta în indicii serioase, prin care să se urmărească demonstrarea temeiniciei criticilor sale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 decembrie 2011, KME Germany și alții/Comisia, C-389/10 P, EU:C:2011:816, punctul 132).

110 În consecință, SRB a încălcat obligația de motivare.

111 Această concluzie nu este contrazisă de celelalte argumente invocate de SRB.

1 Date confidențiale ocultate.

112 În ceea ce privește trimiterea la implicarea reclamantei în procesul decizional, trebuie să se arate că această implicare se limitează la furnizarea de informații de către instituție către SRB, conform articolului 14 din Regulamentul delegat 2015/63 și potrivit formatelor și reprezentărilor datelor definite de SRB în aplicarea articolului 6 din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81. Aceasta nu oferă instituției niciun mijloc de a verifica exactitatea contribuției sale.

113 Aceeași situație se regăsește, pentru motivele indicate la punctele 101 și 102 de mai sus, în ceea ce privește trimiterea făcută de SRB la faptul că metoda de calcul este expusă în reglementarea aplicabilă.

114 În ceea ce privește argumentul SRB întemeiat pe jurisprudența referitoare la deciziile care se încadrează într-o practică decizională constantă și care pot fi motivate în mod succint, trebuie să se arate următoarele.

115 Această jurisprudență este lipsită de relevanță întrucât nu privește problema ocultării datelor, în discuție în speță, din cauza caracterului lor confidențial.

116 De altfel, în măsura în care reiese din dosar că SRB utilizează tehnologia informației (fișiere XLSX, e-mailuri) în vederea calculării contribuțiilor *ex ante* și a adoptării deciziilor privind aceste contribuții, ceea ce permite o prelucrare și o difuzare ușoare și rapide ale unui număr mare de informații, nu se poate susține că în speță s-ar putea aplica considerații materiale, tehnice sau referitoare la termen, invocate uneori pentru a justifica o motivare sumară.

117 În sfârșit și în orice caz, în speță nu poate fi vorba despre o practică decizională constantă. Astfel cum arată reclamanta, în anul 2017, SRB a stabilit contribuțiile *ex ante* la FUR numai pentru a doua oară. În plus, decizia SRB de stabilire a contribuțiilor *ex ante* la FUR pentru anul 2016 a fost anulată (Hotărârea din 28 noiembrie 2019, Banco Cooperativo Español/SRB, T-323/16, EU:T:2019:822, Hotărârea din 28 noiembrie 2019, Hypo Vorarlberg Bank/SRB, T-377/16, T-645/16 și T-809/16, EU:T:2019:823, și Hotărârea din 28 noiembrie 2019, Portigon/SRB, T-365/16, EU:T:2019:824).

118 În ceea ce privește argumentul întemeiat pe jurisprudența referitoare la motivarea din domeniul dreptului concurenței, este adevărat că, potrivit unei jurisprudențe constante, în acest domeniu, cerințele motivării nu impun Comisiei să indice în decizie elementele cifrice referitoare la modul de calcul al cuantumului amenzilor (a se vedea Hotărârea din 5 iunie 2012, Imperial Chemical Industries/Comisia, T-214/06, EU:T:2012:275, punctul 100 și jurisprudența citată).

119 Cu toate acestea, trebuie subliniat că din jurisprudența menționată reiese că amenzile constituie un instrument al politicii de concurență a Comisiei, care trebuie să poată dispune de o marjă de apreciere la stabilirea cuantumului acestora pentru a orienta comportamentul întreprinderilor în sensul respectării normelor de concurență. Astfel, Comisia nu poate, prin recurgerea exclusivă și mecanică la formule aritmetice, să se priveze de puterea sa de apreciere. Dacă ar exista obligația Comisiei de a indica în decizia sa elementele cifrice referitoare la modul de calcul al cuantumului amenzilor, s-ar aduce atingere efectului disuasiv al acestora (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 octombrie 2003, Salzgitter/Comisia, C-182/99 P, EU:C:2003:526, punctul 75, Hotărârea din 8 iulie 2008, BPB/Comisia, T-53/03, EU:T:2008:254, punctele 335 și 336, și Hotărârea din 28 noiembrie 2019, Hypo Vorarlberg Bank/SRB, T-377/16, T-645/16 și T-809/16, EU:T:2019:823, punctul 198 și jurisprudența citată).

120 Or, astfel de considerații nu pot fi transpuse în speță.

121 Pe de o parte, prezenta cauză nu se înscrie în cadrul unei reglementări care prevede existența unei marje de apreciere cu scopul de a orienta comportamentul întreprinderilor, ci în cadrul unui calcul obiectiv care nu lasă, în principiu, nicio marjă de apreciere de această natură autorului calculului menționat.

122 Pe de altă parte, prezenta cauză nu face parte dintr-un proces de sancționare care să justifice menținerea unui caracter disuasiv, ci ține de un proces comparabil cu cel al unei impozitări. În acest context, nu există niciun motiv pentru a priva debitorul de posibilitatea de a verifica exactitatea contribuției sale. În această privință și contrar celor susținute de SRB, reclamanta invocă în mod întemeiat Hotărârea din 13 iunie 1958, Meroni/Înalta Autoritate (9/56, EU:C:1958:7, p. 30 și 31), în care Curtea a statuat că justificarea legală a deciziei atacate în această cauză, care opera impozitarea din oficiu, impunea decontul exact și detaliat al elementelor creanței pentru care aceasta forma titlu executoriu, că numai un asemenea decont putea permite controlul jurisdicțional și că, în lipsa unor astfel de elemente, această decizie nu era motivată suficient (a se vedea de asemenea Hotărârea din 16 decembrie 1963, Macchiorlati Dalmas/Înalta Autoritate, 1/63, EU:C:1963:58, p. 636).

123 În ceea ce privește trimiterea făcută de SRB la Ordonanța din 22 februarie 2005, Hynix Semiconductor/Consiliul (T-383/03, EU:T:2005:57, punctul 35), aceasta este în mod vădit lipsită de relevanță în speță. Astfel, ordonanța menționată nu privea obligația de motivare a unui act, ci numai obligația unei părți, care depune o cerere de confidențialitate în cadrul unei proceduri în fața Tribunalului, de a-și motiva cererea.

124 În ceea ce privește trimiterile efectuate de SRB la cauze privind atribuirea de contracte de achiziții publice și ajutoarele de stat, Tribunalul a constatat, în cauzele în discuție, că ocultarea datelor economice în versiunea neconfidențială a deciziei în litigiu nu a împiedicat reclamanții să înțeleagă raționamentul urmat de Comisie, nici nu a constituit un obstacol în calea posibilității lor de a contesta respectiva decizie în fața Tribunalului, nici nu l-a împiedicat pe acesta să își exercite controlul judiciar în cadrul acțiunii în cauză (Hotărârea din 8 ianuarie 2015, Club Hotel Loutraki și alții/Comisia, T-58/13, nepublicată, EU:T:2015:1, punctele 73 și 77) și că reclamanții cunoșteau suficient avantajele privind ofertele celorlalți ofertanți reținuți (Hotărârea din 8 iulie 2015, European Dynamics Luxembourg și alții/Comisia, T-536/11, EU:T:2015:476, punctul 47 și punctul 50 in fine).

125 În speță, în schimb, astfel cum s-a arătat deja la punctele 93-106 și 109 de mai sus, motivarea furnizată reclamantei, chiar ținând seama de documentul intitulat „Detalierea calculului” (a se vedea punctul 10 de mai sus), nu îi permite să verifice dacă cuantumul contribuției sale este conform cu reglementarea aplicabilă și, prin urmare, să decidă în deplină cunoștință de cauză dacă este util să sesizeze instanța competentă și în ce termeni.

126 Cu privire la trimiterea făcută de SRB la jurisprudența care ține de domeniul combaterii terorismului, care admite că motive imperative care țin de securitatea Uniunii sau a statelor membre ale acesteia ori de modul de desfășurare a relațiilor lor internaționale se pot opune comunicării anumitor elemente de motivare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 octombrie 2009, Bank Melli Iran/Consiliul, T-390/08, EU:T:2009:401, punctul 81), este suficient să se arate că materia uniunii bancare nu privește nicidecum tematici similare combaterii terorismului.

127 În sfârșit și contrar celor susținute de SRB, trebuie să se constate că posibilitatea Tribunalului de a-i solicita să prezinte informații în vederea examinării legalității deciziei atacate nu poate modifica, în speță, constatarea unei încălcări a obligației de motivare și nici garanta respectarea dreptului reclamantei la protecție jurisdicțională efectivă.

128 Astfel, decizia atacată trebuia să fie suficient de motivată la data adoptării sale și, în orice caz, înainte de introducerea acțiunii în anulare. Nemotivarea nu poate fi remediată după introducerea acțiunii la Tribunal, în special în urma unor măsuri de organizare a procedurii sau a unor măsuri de cercetare judecătorească adoptate de acesta din urmă.

129 În ceea ce privește excepția de nelegalitate invocată de reclamantă, trebuie să se înlăture argumentul invocat de Comisie în ședință potrivit căruia aceasta nu poate contesta legalitatea deciziei atacate din moment ce metoda de calcul al contribuției sale, întemeiată pe interdependența contribuțiilor și pe recurgerea la date confidențiale, nu ar decurge atât din Regulamentul delegat 2015/63, cât din

Regulamentul nr. 806/2014 și din Directiva 2014/59, împotriva cărora nu ar fi ridicat o excepție de nelegalitate. Astfel, după cum reiese din considerațiile prezentate în continuare, faptul că calculul contribuției *ex ante* a reclamantei este opac și, prin urmare, că aceasta din urmă nu este în măsură să verifice exactitatea acestuia rezultă, cel puțin în parte, din metoda de calcul definită de Comisie însăși, și anume fără ca acest lucru să îi fi fost impus prin Regulamentul nr. 806/2014 sau prin Directiva 2014/59, în Regulamentul delegat 2015/63.

130 În temeiul articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014 și al articolului 103 alineatul (2) din Directiva 2014/59, o contribuție *ex ante* a unei instituții se calculează în esență în două etape.

131 Se calculează mai întâi o „contribuție forfetară” [în realitate, pentru cele mai importante instituții, printre care și reclamanta, o „contribuție anuală de bază” în sensul Regulamentului delegat 2015/63, a se vedea considerentul (5) al acestuia], care este proporțională cu cuantumul pasivelor instituției, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, raportată la pasivele totale, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul statelor membre participante.

132 „Contribuția anuală de bază” este adaptată ulterior în funcție de profilul de risc al instituției.

133 Criteriile acestei adaptări sunt stabilite în Regulamentul delegat 2015/63, adoptat de Comisie în temeiul articolului 103 alineatul (2) al doilea paragraf și alineatul (7) din Directiva 2014/59 și aplicabil în contextul Regulamentului nr. 806/2014 în temeiul articolului 70 alineatul (6) din acesta.

134 Cu toate acestea, din articolul 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59, temeiul juridic al Regulamentului delegat 2015/63, nu reiese că adaptarea în funcție de profilul de risc ar trebui să utilizeze în mod necesar un mod de calcul interdependent și întemeiat pe date confidențiale ale terților.

135 Astfel, elementele care trebuie luate în considerare pentru adaptarea în funcție de profilul de risc, a căror listă este prevăzută la articolul 103 alineatul (7) menționat mai sus, se referă, toate, exclusiv la instituția în cauză, și anume, în primul rând, expunerea la risc a instituției, inclusiv importanța activităților sale de tranzacționare, expunerile sale extrabilanțiere și gradul său de îndatorare, în al doilea rând, stabilitatea și diversitatea surselor de finanțare ale instituției și ale activelor foarte lichide, negrevate, în al treilea rând, situația financiară a instituției, în al patrulea rând, probabilitatea ca aceasta să fie supusă unei proceduri de rezoluție, în al cincilea rând, măsura în care aceasta a beneficiat în trecut de sprijin financiar public extraordinar, în al șaselea rând, complexitatea structurii sale și posibilitățile de rezoluție ale acesteia, în al șaptelea rând, importanța instituției pentru stabilitatea sistemului financiar sau a economiei unuia sau mai multor state membre sau a Uniunii și, în al optulea rând, apartenența la un sistem instituțional de protecție.

136 În ceea ce privește susținerea că interdependența și recurgerea la datele confidențiale ale celorlalte instituții ar decurge din articolul 69 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014, care stabilește, prin intermediul nivelului-țintă, un nivel de finanțare a FUR care trebuie atins la sfârșitul perioadei inițiale, și din articolul 70 alineatul (2) din același regulament, care prevede că cuantumul agregat al contribuțiilor nu trebuie să depășească anual 12,5 % din nivelul-țintă menționat, trebuie să se constate că aceste două dispoziții nu impun, prin intermediul pragurilor pe care le stabilesc, un sistem de adaptare în funcție de profilul de risc opac pentru instituțiile în cauză, printre care se află și reclamanta.

137 În primul rând, articolul 69 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014 nu definește nivelul-țintă drept un plafon exact de finanțare care ar trebui atins până la ultimul cent, ci numai ca un minim („cel puțin 1 %”).

138 În al doilea rând, acest nivel-țintă este definit prin raportare la cuantumul depozitelor garantate de toate instituțiile de credit în cauză la sfârșitul perioadei denumite inițiale, așadar la un cuantum care nu va putea fi cuantificat decât la sfârșitul anului 2023.

139 În al treilea rând, deși articolul 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014 impune ca contribuțiile *ex ante* percepute pentru anul în cauză să nu depășească 12,5 % din nivelul-țintă menționat, acest lucru nu are drept consecință o necesitate absolută de a stabili, pentru fiecare an, un cuantum precis care ar trebui repartizat ulterior, în cadrul calculului contribuțiilor *ex ante*, între toate instituțiile în cauză. Astfel, pe lângă faptul că rata de 12,5 % se raportează ea însăși la nivelul-țintă definit ca un minim și prin raportare la un cuantum care nu va putea fi cuantificat decât la sfârșitul anului 2023, această dispoziție nu interzice un cuantum agregat al contribuțiilor *ex ante* care s-ar ridica eventual, pentru anul în cauză, la mai puțin de 12,5 % din nivelul-țintă menționat.

140 Rezultă că, din moment ce, pe de o parte, Directiva 2014/59 și Regulamentul nr. 806/2014 nu impuneau Comisiei să adopte, prin Regulamentul delegat 2015/63, o metodă de adaptare la profilul de risc opac pentru reclamantă, iar, pe de altă parte, Comisia a admis că, din punct de vedere economic, era posibil să se evalueze profilul de risc al unei instituții numai pe baza propriilor sale date (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 noiembrie 2019, Portigon/SRB, T-365/16, EU:T:2019:824, punctul 156), împrejurarea că reclamanta și-a limitat excepția de nelegalitate numai la Regulamentul delegat 2015/63 nu se opune nicidecum constatării de către Tribunal a nelegalității metodei de calcul al contribuțiilor *ex ante* în raport cu cerințele articolului 296 TFUE, cel puțin în ceea ce privește partea din această metodologie referitoare la adaptarea în funcție de profilul de risc, determinată în acest regulament delegat.

141 Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că încălcarea obligației de motivare constatată în speță la punctul 110 de mai sus își are cauza, în ceea ce privește partea din calculul contribuției *ex ante* referitoare la adaptarea în funcție de profilul de risc, în nelegalitatea, invocată pe cale de excepție, a articolelor 4-7 și 9 și a anexei I la Regulamentul delegat 2015/63.

142 De altfel și în orice caz, din moment ce cerința unei motivări suficient de precise a actelor, consacrată la articolul 296 TFUE, constituie unul dintre principiile fundamentale ale dreptului Uniunii, a căror respectare trebuie asigurată de instanță, dacă este nevoie, prin invocarea din oficiu a unui motiv întemeiat pe încălcarea acestei obligații (a se vedea punctele 36 și 37 de mai sus), iar, cu încălcarea acestei obligații, reclamanta nu dispune de elemente suficiente pentru a verifica exactitatea contribuției sale, SRB nu poate remedia o astfel de încălcare prin invocarea unei reglementări de drept derivat.

143 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se concluzioneze, după admiterea motivului întemeiat pe încălcarea cerinței autentificării, că decizia atacată trebuie anulată și în temeiul încălcării obligației de motivare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă, fără a fi necesară examinarea celorlalte motive invocate de reclamantă.

Cu privire la limitarea în timp a efectelor hotărârii

144 SRB concluzionează în esență că, dacă Tribunalul ar anula decizia atacată, ar trebui să se amâne efectele anulării la șase luni după ce hotărârea a rămas definitivă.

145 Reclamanta nu și-a exprimat punctul de vedere cu privire la acest aspect.

146 Hotărârile prin care Tribunalul anulează o decizie adoptată de o instituție sau de un organ al Uniunii au, în principiu, un efect imediat, în sensul că actul anulat este eliminat retroactiv din ordinea juridică și se consideră că nu a existat niciodată. Nu este mai puțin adevărat că, în temeiul articolului 264 al

doilea paragraf TFUE, Tribunalul poate menține în mod provizoriu efectele unei decizii anulate (a se vedea Hotărârea din 2 aprilie 2014, Ben Ali/Consiliul, T-133/12, nepublicată, EU:T:2014:176, punctul 83 și jurisprudența citată).

147 În speță, rezultă din cele ce precedă că SRB nu va putea înlocui decizia atacată fără a încălca din nou obligația de motivare și dreptul reclamantei la protecție jurisdicțională efectivă, înainte de modificarea cadrului juridic și în special a Regulamentului delegat 2015/63.

148 În aceste condiții, în conformitate cu concluziile SRB, trebuie menținute efectele deciziei atacate timp de șase luni de la data la care prezenta hotărâre devine definitivă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

149 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât SRB a căzut în pretenții, acesta va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată ale reclamantei, conform cererii formulate de aceasta din urmă.

150 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a opta extinsă)

declară și hotărăște:

1) Anulează Decizia Comitetului unic de rezoluție (SRB) din sesiunea sa executivă din 11 aprilie 2017 privind calculul contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2017 la Fondul unic de rezoluție (SRB/ES/SRF/2017/05), în măsura în care privește Landesbank Baden-Württemberg.

2) Efectele deciziei SRB/ES/SRF/2017/05 sunt menținute, în ceea ce privește Landesbank Baden-Württemberg, timp de șase luni de la data la care prezenta hotărâre devine definitivă.

3) SRB suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Landesbank Baden-Württemberg.

4) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

Collins Kancheva Barents

Passer De Baere

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 23 septembrie 2020.

Semnături